

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេម្ពយរយហសិបពីរ

និមិត្តរូបនៃដំបងទាំងពីរបស់អសេគោល៖ ដំណើរឆ្លងកាត់ពុទ្ធបទនុលទំនាយ និងការប្រកាសលោះ

Jeff Pippenger

2024-03-22

យើងកំពុងពិចារណាខុសបែបនាគន់អសេគោល ជំពូក ៣៧
ដល់ជាដំបូងសម្រាប់ការបន្តលើករំលឹក និងសារទៅកាន់ឡាវឌីស
ដល់នាំឲ្យយើងមានកងទ័ពនៃមួយសន្ថវ័យនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។ បន្ទាប់មក
អសេគោលបានរំលឹកខុសបែបនាគន់នោះឡើងវិញ ហើយពង្រីកលើវា
ដោយណែនាំអំពីការភ្ជាប់ដំបងទាំងពីរនៃអាណាចក្រខាងជើង
និងខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល ជាឧទាហរណ៍នៃដំណើរការដល់ពុទ្ធភាព
និងមនុស្សសភាពត្រូវបានភ្ជាប់រួមគ្នា ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបន្តលើករំលឹក។
នៃពេលវេលាដែលប្រជាជាតិទាំងពីរត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្នាជាប្រជាជាតិមួយ
អសេគោលសម្គាល់ថា ពួកគេមានសុចរិតមួយអង្គគ្រប់គ្រងលើពួកគេ
ហើយបន្ទាប់មកគាត់និយាយអំពីសច្ចកិច្ចព្រមព្រៀងអស់កល្បជានិច្ច
ដល់ជាសច្ចកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានសម្រេចជាមួយនឹងមួយសន្ថវ័យនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់
ខណៈដែលសង្គមកំពុងនាំ ប្រជាជននៃសច្ចកិច្ចព្រមព្រៀងទៅចុងចុងក្រោយទាំងនោះ
នឹងមានទីបរិសុទ្ធរបស់ពុទ្ធសូចត្រូវបានកំណត់ដោយអស់កល្បជានិច្ច។

យើងបានបន្តថែទាំលើខុសនៃនោះ

នូវកិច្ចការរបស់យុទ្ធបាតក្នុងការរស់ព្រះវិហារនៃឆ្នាំ 1844

ដោយដូចនេះបង្ហាញជារូបសញ្ញានៃការរស់ចុងក្រោយដែលបានចាប់ផ្តើមនៅចុងឆ្នាំ
11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។ ការរស់នោះក៏ត្រូវបានសាក្សីនិយាយដល់ផងដែរ ដល់រូបសញ្ញាថា
ការរស់កើតឡើងនៃពេលវេលាជាមុនជាងរំលឹកស្របតាមទៀតជាទីកុរ
សម្រាប់ដាក់ពុទ្ធនាមរបស់ទ្រង់។

យើងកំពុងទាញយកឧបមាដូចមួយរវាងសមាសភាគទាំងឡាយដែលបង្កើតជាព្រះវិហារ
និងដំបងទាំងពីរបស់នគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ពុទ្ធភាពក៏ចូលរួម
ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការនាំយកពុទ្ធបាតក្នុងការរស់នៃមក្សមជាមួយមនុស្សជាតិរបស់មនុស្ស
សម្រាប់នៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ ត្រូវបានគំរាមនៃក្នុងទំនាយទាំងពីរនៃពេលវេលាពាន់
បុរាណមុននៃការបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ ដែលបានផ្តល់មកលើនគរខាងជើង
និងនគរខាងត្បូង ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងទំនាយនៃពេលវេលាពាន់បីរយឆ្នាំ។

ដើម្បីបំភ្លឺថា

ដំបងទាំងឡាយនៃក្នុងគម្ពីរអសេគោលគំរាមឲ្យអ្នកក្នុងកិច្ចការនៃដំណឹងល្អ
នោះត្រូវការការយល់ដឹងមូលដ្ឋានអំពីដំណឹងល្អជាមុនសិន។

ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលយកសាច់ឈាមដែលបានផ្តល់ចុះរបស់យើង

បន្ទាប់ពីអស់ពេលវេលាពាន់ឆ្នាំនៃភាពទន់ខុសដោយដែលបានទទួលមរតកមក

ហើយភាពទន់ខុសដោយទាំងនេះបានបន្តតាមដល់ទ្រង់តាមរយៈនាងមារី។

ក្នុងនាមជាគំរូរបស់យើង ទ្រង់បានបង្ហាញថា ដោយការអនុវត្តតាមនេះរបស់ទ្រង់

ឲ្យចុះចូលចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាទ្រង់ យើងអាចឈ្នះដូចដែលទ្រង់បានឈ្នះ ដ

ោយការអនុវត្តគន្ថនៈរបស់យើងឲ្យសុចរិតនោះក្រោមការចុះចូលចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់
ទ្រង់។ គន្ថនៈរបស់យើងគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់លុបអាក្រក់
នៃក្នុងខួរក្រហលរបស់យើង ដលៃជាបន្ទាយរឹងមាំនៃព្រលឹង។

«សិស្សសង្គមប្រាជ្ញនាចងដាក់ការងាររយៈពេលពីរគុតចូលក្នុងគុតតម្លៃ
មិនគួរគួរឲ្យមានអនុញ្ញាតឲ្យធុរកិច្ចបំណងរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចការនេះឡើយ។
ការទទួលបន្ទុកការងារទ្រង់ សម្រាប់មនុស្សជាតិច្រើន មានន័យថា
ជាការបង្កឱកាសឲ្យធុរកិច្ចលើសកម្មលាំង
ហើយជាការមិនអំពើចំពោះការហាត់ប្រាណខាងរាងកាយដលៃសមរម្យ។
មិនសមហេតុផលឡើយដលៃនឹងសន្និដ្ឋានថា ចិត្តអាចចាប់យក
និងរលាយអាហារផ្សេងៗចិត្តដលៃលើសប្រមាណបាន
ហើយការផ្គត់អាហារច្រើនលើសដលៃចិត្ត
គឺជាហេតុផលនៃការផ្ទុកអាហារលើសលប់ដលៃសរីរាង្គរលាយអាហារ
ដោយមិនផ្គត់ពលៃសម្រាកដលៃក្រពះសោះ។
ខួរក្រហលគឺជាបន្ទាយរឹងមាំនៃមនុស្សទាំងមូល
ហើយទម្ងន់ខ្ពស់គង់ក្នុងការបរិភោគ ការស្រលៀកពាក់ ឬការគងេ
សុទ្ធតែប៉ះពាល់ដលៃខួរក្រហល
និងរាងមិនឲ្យសិស្សសម្បទាននូវអ្វីដលៃខ្លួនប្រាជ្ញនា
គឺវិន័យផ្សេងៗចិត្តដលៃអម្បយ។
ផុតកែណាមួយនៃរាងកាយដលៃមិនគួរឲ្យមានថ្លៃដោយការយកចិត្តទុកដាក់
និងបញ្ចូលនូវព្រលឹងពីការខូចខាតរបស់វាទៅកាន់ខួរក្រហល។
គួរតែអនុវត្តការអត់ធ្មត់ និងការតស៊ូយ៉ាងច្រើន
ក្នុងការបង្រៀនយុវជនឲ្យដឹងពីរបៀបថែរក្សាសុខភាពរបស់ពួកគេ។
ពួកគេគួរតែទទួលបានចំណេះដឹងច្បាស់លាស់អំពីកិច្ចការនេះ ដើម្បីឲ្យសាច់ដុំ
និងសរីរាង្គគ្រប់ផ្នែកនៃក្រុមប្រឹក្សានៃពង្ស និងបង្ហាត់វិន័យយ៉ាងសមស្រប
ដូចនេះក្នុងសកម្មភាពដោយចក្រនា ឬដោយអចក្រនា
សុខភាពដ៏ប្រសើរបំផុតអាចកើតមានឡើង
ហើយខួរក្រហលគួរឲ្យមានបង្កកើតកម្មលាំងឡើង
ដើម្បីបិទទ្រង់ការប្រើប្រាស់កម្មលាំងដោយសារការសិក្សា»។ Christian Education, 124.

កិច្ចការនៃសេចក្តីសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ច គឺសរសេរក្រិកយិន័យរបស់ព្រះលើចិត្ត
និងលើគំនិតរបស់យើង ហើយទាំងចិត្ត និងគំនិតរបស់យើង សុចរិតនោះក្នុង
«បន្ទាយនៃព្រលឹងរបស់យើង» គឺខួរក្រហលរបស់យើង។

«ចិត្តគំនិតរបស់បុរសឬស្ត្រីម្នាក់ មិនផ្តាច់ចុះគ្នាមៗពីសេចក្តីបរិសុទ្ធ
និងសេចក្តីសុទ្ធ ទៅកាន់សេចក្តីទុរឧទ្ធរណ៍ សេចក្តីពុករលួយ
និងឧក្រិដ្ឋកម្មឡើយ។ ការប្រើប្រាស់មនុស្សឲ្យទៅជាព្រះទេវភាព
ឬការបន្ទាបអនុគតដលៃគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងតាមរូបភាពនៃព្រះ
ឲ្យទៅជាសភាពសាហាយោរយោ ឬសាតាំង នោះគួរឲ្យការពេញលេញ។
ដោយការសម្លឹងមើល យើងគួរឲ្យមានផ្តល់បុគ្គល ទោះបីមនុស្សគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើង
តាមរូបភាពនៃព្រះអង្គជាព្រះបង្កកើតរបស់ខ្លួនក៏ដោយ
ក៏មនុស្សអាចអប់រំចិត្តគំនិតរបស់ខ្លួនដលៃច្នាក់ដលៃអំពើហេតុ
ដលៃគាត់ផ្តល់បុគ្គល ដលៃគុណយោធារឿងគួរឲ្យពេញចិត្តសម្រាប់គាត់។
នោះពេលដលៃគាត់ឈប់ចាំយាម និងអធិស្ឋាន គាត់ក៏ឈប់ការពារបន្ទាយ គឺចិត្ត
ហើយចូលរួមក្នុងអំពើហេតុ និងឧក្រិដ្ឋកម្ម។ ចិត្តគំនិតគួរឲ្យមានបង្កខូចបន្តិចបន្តួច

ហើយមិនអាចលើកឡើងចេញពីសចក្តីពុករលួយបានឡើយ
ខណៈពេលដែលវាកំពុងត្រូវបានអប់រំឲ្យជឿជាក់ថាវាជាទំនាក់ទំនងដែលអាចស៊ើបអង្កេត និងបញ្ញត្តិ ហើយ
នាំអំណាចទាំងនោះឲ្យស្ថិតក្នុងការគោរពបង្គាប់ដល់គណៈរដ្ឋមន្ត្រីទាបថ្នាក់ជាង។
សង្គមជាបន្តបន្ទាប់ប្រឆាំងនឹងចិត្តសាច់ឈាម ត្រូវតែរក្សាទុកជានិច្ច;
ហើយយើងត្រូវតែទទួលបានជំនួយដោយឥតទុរិយោជន៍ពីស្រីស្រីឆ្មារព្រះគុណរបស់ព្រះ
ដែលនឹងទាក់ទាញចិត្តគំនិតឲ្យឡើងទៅខាងលើ
ហើយបង្កើនឲ្យមានទម្លាប់ស្រ្តីដ៏គិតអំពីអ្វីៗដ៏បរិសុទ្ធ និងវិសុទ្ធ»។ Adventist
Home, 330.

«ចិត្ត», «ប្រដូង», «ខួរក្បាល» គឺជា «បន្ទាយរឹងមាំនៃព្រលឹង»។
បន្ទាយរឹងមាំគឺជាបន្ទាយការពារ ដែលត្រូវបានយោមកសាមីនឲ្យអំពើហាបចូលមកមាន។

«ក្នុងការអធិស្ឋានរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ព្រះបិតា
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានមរណៈមួយដល់លោកិយ
ដែលត្រូវបានផ្តល់ជាប់ក្នុងចិត្តនិងព្រលឹង។ “ហើយនេះជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច”
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “គឺឲ្យគេស្មោះត្រង់ទ្រង់ ជាព្រះដ៏ពិតមួយ
ហើយស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់បានចាត់ឲ្យមក”។ យ៉ូហាន 17:3។
នេះហើយជាការអប់រំពិតប្រាកដ។ វាប្រទានអំណាច។ ការស្គាល់ព្រះ និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលទ្រង់បានចាត់ឲ្យមក ដោយបទពិសោធន៍ផ្ទាល់
បម្រុងមនុស្សឲ្យទៅជួបអង្គុយព្រះ។
វាប្រទានឲ្យមនុស្សមានអំណាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ដោយនាំគ្រប់ការជំរុញចិត្ត
និងគណៈរដ្ឋមន្ត្រីទាបថ្នាក់នៃភាពធម្មជាតិទាប
ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់អំណាចខ្ពង់ខ្ពស់នៃចិត្តគំនិត។
វាផ្តល់ឲ្យអ្នកដែលកាន់កាប់វាមួយជាកូនរបស់ព្រះ និងជាមរតកសុចរិត។
វានាំគាត់ឲ្យចូលទៅក្នុងសហគមន៍ជាមួយព្រះបញ្ញត្តិព្រះអនុគាត
ហើយបើកឲ្យគាត់យឺតយ៉ាវសម្រាប់គ្រឹះសម្បូរបែបនៃកលលោក»។ Christ's
Object Lessons, 114.

«អំណាចខ្ពង់ខ្ពស់ជាង» ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីគ្រប់គ្រង
និងនាំឲ្យស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ «ចលនាចិត្ត និងគណៈរដ្ឋមន្ត្រីទាបថ្នាក់»។
អំណាចខ្ពង់ខ្ពស់ទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងចិត្តគំនិត ហើយ
«ការប្រុងប្រយ័ត្ននឹងព្រះចិត្តនៃព្រះអនុគាត» នេះហើយ ដែល
«បម្រុងមនុស្សឲ្យទៅជួបព្រះ»។
នៅក្នុងពេលបោះត្រារបស់មួយសន្ទនាមិនប្អូនពាន់ នោះ
រូបសភាពត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងមនុស្សមួយក្រុម
ហើយរូបព្រះគ្រីស្ទក្នុងមនុស្សមួយក្រុមទៀត។ អ្វីដែលសម្រេចការបម្រុងនេះ
គឺការតភ្ជាប់រវាងចិត្តគំនិត។ អ្នកដែលមានចិត្តគំនិតខាងសាច់ឈាម
ដូចដែលប៉ុលបានកំណត់សម្គាល់ វាបង្កើតជារូបសាច់ឈាម—គឺសភាព។
អ្នកដែលមានឈានដល់ព្រះចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ វាបង្កើតជារូបព្រះគ្រីស្ទ។
សចក្តីសន្យានៃសចក្តីសញ្ញា គឺថា
យើងអាចឈានដល់ព្រះចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅពេលប្រើចិត្ត ទោះបីយើងទាំងអស់គ្នា
នាត្រូវបានកំណត់ជាមួយនឹងចិត្តគំនិតខាងសាច់ឈាមក៏ដោយ។

ចូរឲ្យមានគំនិតនេះនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដ៏
ព្រះអង្គ ដែលមានសភាពជាព្រះ មិនមានគិតថា

ការសូមនឹងព្រះជាបាទក្នុងការឆ្លើយតបដោយមិនសមស្របឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះអង្គបានផ្ទេរវិធីនេះអង្គុទ្ធពើកិត្យសិរសរបស់ព្រះអង្គ
ទទួលយកសភាពជាអ្នកបម្រើ
ហើយត្រូវបានបង្កើតមកក្នុងលក្ខខណៈដូចមនុស្ស។
ហើយនៅពេលដែលត្រូវបានបង្កើតក្នុងរូបរាងជាមនុស្ស
ព្រះអង្គបានបន្ទាបព្រះអង្គទាបចុះ
ហើយបានសុគាប់បង្កគាប់រហូតដល់ស្មើក្នុងស្ថានភាព
គឺស្មើក្នុងស្ថានភាពនៃលើកលែងតែ ភីលីព 2:5-8។

យើងត្រូវមានព្រះទ័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើង
ដូចដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផងដែរ
ពីព្រោះយើងត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបអង្គរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែ
យើងមិនមានព្រះទ័យនោះទេ យើងមានចិត្តខាងសាច់ឈាម
ដែលត្រូវបានលក់ឲ្យស៊ីតនៅក្រោមហាប។

ដូចនេះ ឥឡូវនេះ គ្មានសេចក្តីថ្កុលថ្កោលទោសអ្វីឡើយ
ចំពោះអស់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយស្ទើរ ជាអ្នកដែលមិនដឹងតាមសាច់ឈាម
ប៉ុន្តែដឹងតាមពរវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ ក្រីក្រយិន័យនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏រិត
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយស្ទើរ បានផ្ទេរវិធីឲ្យយើងដកពីក្រីក្រយិន័យនៃអំពើហាប
និងសេចក្តីស្លាប់។ ដូច្នេះ អ្វីដែលក្រីក្រយិន័យមិនអាចផ្ទេរបាន
ពីព្រោះវាទន់ខ្សោយដោយសារសាច់ឈាម នោះព្រះជាម្ចាស់បានផ្ទេរ
ដោយទ្រង់ចាត់ព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
មកក្នុងសភាពដូចជាសាច់ឈាមដែលមានហាប ហើយដើម្បីអំពើហាប
ទ្រង់បានផ្តុកទោសអំពើហាបក្នុងសាច់ឈាម
ដើម្បីឲ្យសេចក្តីសុចរិតនៃក្រីក្រយិន័យ បានសម្រេចពេញលេញក្នុងយើងរាល់គ្នា
ដែលមិនដឹងតាមសាច់ឈាម ប៉ុន្តែដឹងតាមពរវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ
អស់អ្នកដែលនៅតាមសាច់ឈាម គិតគូរពីការរបស់សាច់ឈាម
ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលនៅតាមពរវិញ្ញាណ គិតគូរពីការរបស់ពរវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ
ការគំនិតខាងសាច់ឈាម ជាសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែការគំនិតខាងពរវិញ្ញាណ ជាជីវិត
និងសេចក្តីសុខសាន្ត។ ពីព្រោះការគំនិតខាងសាច់ឈាម ជាសត្រូវនឹងព្រះជាម្ចាស់
ដូច្នេះវាមិនចុះចូលនឹងក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ហើយក៏មិនអាចចុះចូលបានផង។
ដូចនេះ អស់អ្នកដែលនៅក្នុងសាច់ឈាម
មិនអាចផ្តាច់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ។ ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាមិននៅក្នុងសាច់ឈាមទេ គឺនៅក្នុងពរវិញ្ញាណវិញ
ប្រសិនបើពរវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ឥឡូវនេះ
បើនរណាម្នាក់គ្មានពរវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះមិនមែនជាប្រសព្វទេ។
ហើយបើព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា
រូបកាយនោះស្ថាប័នដោយព្រះអំពើហាប
ប៉ុន្តែពរវិញ្ញាណជាជីវិតដោយព្រះសេចក្តីសុចរិត។ រ៉ូម 8:1-10។

ការនៅខាងវិញ្ញាណ ជាជីវិត ហើយការនៅខាងសាច់ឈាម ជាសេចក្តីស្លាប់។
សាច់ឈាមគឺជាធម្មជាតិទាប ហើយវាជាបុរាណនៃអារម្មណ៍របស់យើង។
ធម្មជាតិទាបខាងសាច់ឈាម ត្រូវស៊ីតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ធម្មជាតិខ្ពស់ជាង ដែល
សម្រេចបានដោយការប្រើប្រាស់ឆន្ទៈរបស់យើងក្នុងការចុះចូលក្រោមពរវិញ្ញាណបរិសុ
ទ្ធា។ គំនិតខាងសាច់ឈាមដ៏ខ្ពស់ជាងរបស់យើង អាចត្រូវបានប្រែប្រួលនៅទីនេះ

និងឥឡូវនេះ ប៉ុន្មានឆ្នាំមុនជាតិទាបរបស់យើង ត្រូវរង់ចាំការយាងមកជាលើកទីពីរ ទើបត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ។

ដំបងពីរបស់អសេគោលកំណត់អត្តសញ្ញាណដំបងមួយដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាទីលានព្រះវិហារ ហើយដំបងនោះបានឈានទៅដល់ចុងបញ្ចប់របស់វានៅឆ្នាំ 1798។ វាត្រូវបានបង្កើត កែតម្រូវពេញលេញដោយរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃសាសនាពហុទេវនិយម ដែលបានដាក់ឈ្មោះក្នុងពេល និងមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃអំណាចសម្បត្តិចេញប្រកាស ដែលបានដាក់ឈ្មោះក្នុងពេល។ ដំបងនោះមិនតំណាងឲ្យការដាក់ឈ្មោះទីបីសុទ្ធជាជាប់ព្រះទេវ ឬបិតាទីបីសុទ្ធជាជាប់ព្រះសុចិត្តនៃក្នុងនគរខាងត្បូង។ ក្នុងពេលដែលត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដោយសាសនាពហុទេវនិយម និងអំណាចសម្បត្តិចេញប្រកាស គឺជាព្រះវិហារមនុស្ស ប៉ុន្តែទំនាក់ទំនងនឹងនគរខាងត្បូង វាគឺជាប្រកាយ ហើយនគរខាងត្បូងគឺជាក្នុងដៃនៃព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ស្ថាបនាកុហល។ នគរខាងជើងគឺជាប្រកាយ នគរខាងត្បូងគឺជាកុហល។

នគរខាងជើងដែលមានការបង្កើតពីរយៈពេល មួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ បានកំណត់ឲ្យនិរន្តរភាពខុសគ្នាពីយ៉ាងទៅរកអំពីហេតុនៃក្នុងព្រះវិហារនៃប្រកាយ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយនិរន្តរភាពរបស់ស្ថានភាពកំណត់ និងនិរន្តរភាពដែលបានបណ្តុះបណ្តាលឡើង។ សាសនាមិនដើរតាមនិមិត្តរូបនៃនិរន្តរភាព របស់ស្ថានភាពកំណត់នៃក្នុងព្រះវិហារនៃប្រកាយ ហើយការដែលទ្វេសម្បត្តិចេញប្រកាសទទួលយកសាសនាមិនដើរតាមនិមិត្តរូបនោះ តំណាងឲ្យនិរន្តរភាពដែលបានបណ្តុះបណ្តាលឡើងទៅរកអំពីហេតុ។ មិនថាជាករណីណាក៏ដោយ ព្រះវិហារនៃប្រកាយមិនអាចត្រូវបានបម្រើដោយធម៌មានទេ រហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីរ ដូចនេះ ដំបងរបស់នគរខាងជើងបានលាតសន្ធឹងត្រឹមត្រូវដែលឆ្នាំ 1798 ប៉ុណ្ណោះ ហើយនៃពេលដែលយុទ្ធសាស្ត្រត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរស់ពីព្រះវិហារ ដំបងនោះត្រូវបានបំបែកចោល។

ពាក្យ «ការប្តូរចិត្ត» មានន័យថា ការផ្តល់ឲ្យ ឬការបំបែកពីស្ថានភាព ឬលក្ខខណ្ឌមួយ ទៅជាស្ថានភាព ឬលក្ខខណ្ឌមួយទៀត។ កាលណា អាដាម និងអវ៉េ បានប្តូរពីតួអង្គអំពីហេតុ ពួកគេត្រូវបាន «បម្រើដៃ» ចេញពីស្ថានភាពដើមរបស់ខ្លួន ដូចជាពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគ្រប់លក្ខខណ្ឌ តាមរូបអង្គរបស់ព្រះ ដោយឲ្យអំណាចខ្ពង់ខ្ពស់គ្រប់គ្រងលើអំណាចទាប។ នៅពេលពួកគេបានប្តូរពីតួអង្គអំពីហេតុ ពួកគេត្រូវបាន «បម្រើដៃ» ទៅជាអង្គភាពមួយ ដែលក្នុងនោះ អំណាចទាបបានឡើងកាន់អំណាចលើអំណាចខ្ពង់ខ្ពស់។ ពួកគេបានបន្តបញ្ជូនស្ថានភាពនោះទៅដល់ពូជពង្សទាំងអស់របស់ខ្លួន។

នៅក្នុងទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍នៃដំបងពីរបស់អសេគោល ព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់សេចក្តីរុងរឿងយូរស្រឡាញ់ឲ្យជាប្រកាយ គឺជាជានិច្ចដែលស្ថិតចេញពីដៃ។ វាត្រូវជាអំណាចខ្ពង់ខ្ពស់ជាង ក្នុងឧបទ្វីបនៃដំបងពីរ នគរខាងត្បូងជាអំណាចទាបជាងទំនាក់ទំនងនឹងនគរខ្ពង់ខ្ពស់នៃខាងជើង។ ការប្តូរចិត្តដែលត្រូវបានកំណត់នៅពេលដំបងទាំងពីរត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគ្នា ទាមទារឲ្យនគរខាងត្បូងត្រូវបានវិលត្រឡប់ទៅកាន់តំណែងរបស់ខ្លួនជាកុហលវិញ។ វាត្រូវបានប្តូរចូលទៅក្នុងនគរខាងជើង ព្រោះនៅពេលនោះវាបានគ្រប់គ្រងដោយស្ថិតចេញពីខាងជើង ហើយបានគ្រប់គ្រងដោយបន្តបន្ទាប់បន្តបន្ទាប់នៃនគរខាងជើងពីតុប្បកដ។

ហេតុនេះហើយ នគរខាងជើងមានឈានទៅដល់ឆ្នាំ 1798 ប៉ុណ្ណោះ
ហើយយ៉ូហានគួរមានបុរាណវិទ្យាទុកចោលទីលានខាងក្រៅ ដល់ឈានទៅដល់ឆ្នាំ
1798 ប៉ុណ្ណោះ។ នគរខាងត្បូងនឹងគួរមានភ្ជាប់ទៅនឹងដំបងនៃព្រំពាន់ប៊ិរយឆ្នាំ
ដោយការមកដល់នៃវេតាទីបី ប៉ុន្តែនគរខាងជើងនឹងបញ្ចប់
នូវពេលវេលាបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព
និងមនុស្សសភាពគួរមានសម្រេចឡើងនូវក្នុងបន្ទប់ទាំងពីរនៃព្រះវិហារ
ដល់យ៉ូហានមានរាងបន្ទាប់មក។
នគរខាងជើងគួរមានភ្ជាប់ជាមួយនឹងនគរខាងត្បូង ដោយកំណត់ស្រែស្រែបប្រាំមួយ
នូវពេលវេលាមកដល់នៃវេតាទីបី ប៉ុន្តែវាមិនមានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយឆ្នាំ 1844
ដូចដែលនគរខាងត្បូងមានភ្ជាប់នោះទេ។

នគរខាងត្បូងគួរមានភ្ជាប់ទាក់ទងទាំងជាមួយព្រះវិហារនៃស្រែស្រែបប្រាំមួយឆ្នាំ
និងជាមួយការបញ្ចូលគ្នារវាងទេវភាព និងមនុស្សសភាព
ដល់គួរមានកំណត់ដោយព្រំរយមុកឆ្នាំ។ នគរខាងជើង ក្នុងឆ្នាំ 1798
មានសម្បត្តិគ្រឹះនៃព្រះវិហារនៃស្រែស្រែបប្រាំមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែវាមានបញ្ចប់នូវទីនោះ
ដុំបិតក្នុងនាមជាគ្រឹះ
វាកំណត់ឲ្យសាច់ឈាមដល់ព្រះគ្រីស្ទមានយកមកលើព្រះអង្គក្នុងផ្ទាល់
ហើយសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់គួរមានសម្រាប់តាំងពីគ្រឹះនៃពិភពលោកមក។
ព្រះវិហារទាំងអស់គឺជានិមិត្តសញ្ញាដល់អាចជំនួសគ្នាបាន
ហើយគ្រឹះនៃស្រែស្រែបប្រាំមួយឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ 1798 កំណត់សម្បត្តិសាច់ឈាមមនុស្សរបស់ទ្រង់
ខណៈដែលការបញ្ចប់នៃស្រែស្រែបប្រាំមួយឆ្នាំទាំងនោះក្នុងឆ្នាំ 1844
កំណត់សម្បត្តិទេវភាពរបស់ទ្រង់។

កងពលដល់គួរមានជាន់ឈូងរហូតដល់ឆ្នាំ 1798 មិនមែនជាទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះទេ ទោះបីជា
ទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគួរមានបង្ហាញថាកំពុងគួរមានជាន់ឈូងនៃក្នុងកំឡុងពេលនោះក៏
ដោយ ប៉ុន្តែការជាន់ឈូងនោះកំពុងគួរមានអនុវត្តន៍នៅក្នុងនគរខាងត្បូង
ជាទីដល់ព្រះមានជ័យរំលឹកក្នុងយូសាឡឹម ដើម្បីដាក់ទីបរិសុទ្ធ និងព្រះនាមរបស់ទ្រង់។
កងពលដល់គួរមានជាន់ឈូងនោះ កំណត់ឲ្យសាសន៍ដទៃ គឺកំណត់ឲ្យរូបកាយ។

នូវពេលវេលាអាដាម និងនាងអេវ៉ាមានបុរាណវិទ្យាគ្រប់ «ប្រាំពីរដង» នៃរយៈពេលប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ
ដល់មនុស្សជាតិគួរមានជាន់ឈូងដោយហេតុ មានចាប់ផ្តើមឡើង។ នៅចំណុចនោះ
ព្រះកូនចៀម ដល់គួរមានសម្រាប់តាំងពីមូលដ្ឋាននៃលោកិយ
មានបុរាណវិទ្យាសុបក្រៃកូនចៀម ដើម្បីបំភ្លឺបិទភាពអាក្រក់ដ៏មានហេតុរបស់មនុស្សជាតិ។
នូវពេលវេលាជាន់ឈូងមនុស្សជាតិមានបញ្ចប់នូវឆ្នាំ 1798 ព្រះកូនចៀម ដល់ជាគ្រឹះ
និងជាអ្នកសាងសង់នៃគ្រប់កំណត់ដ៏មានញឹកជាបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារ
គួរមានសម្រាប់មុតងទៀត។ នៅទីនោះ នគរខាងជើង និងព្រះវិហារមនុស្ស
ដល់គួរមានកំណត់នៅក្នុងនោះ មានបញ្ចប់។

ឆ្នាំ 1798 គឺជាពេលវេលាដ៏អាន់ទីគ្រីស្ទក្នុងក្រុមគ្រប់គ្រងគួរមានសម្រាប់
បន្ទាប់ពីវាមានផ្តល់សក្ខីភាពសាតាំងរបស់វាអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះតាមការព្យាករណ៍
ដល់មានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការទទួលអំណាចរបស់វានៅឆ្នាំ 538
ហើយមុននោះមានរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំនៃការរៀបចំ ដល់មានចាប់ផ្តើមនូវឆ្នាំ
508។ នោះគឺជាការក្នុងបន្ទប់ដោយសាតាំងនៃរយៈពេលសាមសិបឆ្នាំនៃការរៀបចំរបស់ព្រះ
គ្រីស្ទ ដល់មានចាប់ផ្តើមពីពេលកំណើតរបស់ទ្រង់

ហើយមានបញ្ចប់នៅពេលទ្រង់ទទួលអំណាច គឺនៅពេលទ្រង់ទទួលបុណ្យយុទ្ធមុជទឹក ហើយបន្ទាប់ពីនោះ៖

ទ្រង់មានផុតពីសក្ខីភាពរបស់ទ្រង់អស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះពិតប្រាកដ រហូតដល់ទ្រង់ឈានដល់ចំណុចដដែលកូនចៀមដដែលគួរឲ្យមានសម្លាប់តាំងពីមូលដ្ឋានលោកីយ៍គួរឲ្យមានឆ្កាង។ ពេលនោះ សេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់មានសម្រេច គឺថា កាលណាព្រះវិហារគួរឲ្យមានបំផុសឡើងនឹងលើកវិញ្ញាណក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។

ព្រះអង្គគឺជាអង្គគងលើលើកព្រះវិហារនៃព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គគឺយុវស្វាមីឡើងវិញ ព្រោះថាវាគឺជាព្រះចេតនាស្ថាននៃភាពទេវភាពរបស់ព្រះអង្គគងលើមានសម្រេចការរស់ឡើងវិញ នោះពីព្រោះសភាពទេវភាពរបស់ព្រះអង្គគឺមិនមានសោយទិវង្គតនៅពេលគួរឲ្យឆ្កាងឡើយ តែភាពមនុស្សជាតិរបស់ព្រះអង្គគឺនៅលើមានសោយទិវង្គតលើឆ្កាង ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មិនអាចសោយទិវង្គតបានឡើយ។

«ឧត្តរជាការរស់ឡើងវិញ និងជាជីវិត» (យ៉ូហាន 11:25)។

ព្រះអង្គគងលើមានព្រះបន្ទូលថា «ឧត្តរដាក់ជីវិតរបស់ឧត្តរចុះ

ដើម្បីបិទឧត្តរក្នុងក្រវាញ» (យ៉ូហាន 10:17) មានយ៉ាងច្បាស់ពីផ្ទៃមកកាន់ជីវិត

ដដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះអង្គគឺផ្ទាល់។ ភាពជាមនុស្សមានស្ថាប័ន

ប៉ុន្តែភាពជាព្រះមិនមានស្ថាប័ន។ ក្នុងភាពជាព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះអង្គមានអំណាចបំបែកចំណងនៃសេចក្តីស្លាប់។ ព្រះអង្គប្រកាសថា

ព្រះអង្គមានជីវិតនៅក្នុងព្រះអង្គគឺផ្ទាល់

ដើម្បីប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញអ្នកណាដែលព្រះអង្គសព្វព្រះទ័យ»។ Selected

Messages, សៀវភៅ 1, 301។

នៅឆ្នាំ 1798 ព្រះវិហារមនុស្ស ដដែលជាពលទ័ពនៃ «នគរខាងជើង»

មានឈានមកដល់ទីបញ្ចប់ ពីព្រោះ ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញានៃមុមជាតិទាប

វាមិនអាចគួរឲ្យមានផ្តល់បុរាណឡើយ

រហូតដល់ការរស់ឡើងវិញនៅពេលការយាងមកជាលើកទីពីរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

វាមានកំណត់មូលដ្ឋាននៃរយៈពេលស្ថិតបុរាណយុគនា

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានស្ថាប័នព្រះវិហារឡើងវិញ ដដែលអាចគួរឲ្យមានបម្រុងនៃមាន

តំណាងដោយ «នគរខាងត្បូង» ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចខ្ពស់ជាងនៃចិត្តគំនិត

ដដែលគួរឲ្យមានបម្រុងនៃខណៈពេលនោះផ្ទាល់

នៅពេលមនុស្សមានហាមឃាត់គួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិត។

«លើគ្រឹះដដែលព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់មានដាក់ឡើង

នោះពួកសាវ័កមានសង្គមព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ក្នុងបទគម្ពីរ

រូបភាពនៃការសង្គមព្រះវិហារគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ

ដើម្បីបង្កើតអំពីការកសាងក្រុមជំនុំនោះ។

សាក្សីយ៉ាងមានយោងទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទថាជា ម៉ែ

ដដែលនឹងសង្គមព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់។

លោកគំនិតយ៉ាងអំពីសាសន៍ដទៃទៀតក្នុងកិច្ចការនេះដែរ៖

“ពួកដដែលនៅឆ្ងាយនឹងមក ហើយសង់នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់”

ហើយអសោយប្រកាសថា

“កូនចៅរបស់ជនបរទេសនឹងសង់ជញ្ជាំងរបស់អ្នកឡើងវិញ”។ សាក្សីយ៉ា 6:12, 15;

អសោយ 60:10។»

អំពីការសង់ព្រះវិហារនេះ ពាក្យសហននិយាយថា «ដោយឯកភាពមកឯទ្វេរ
ជាថ្មីមានជីវិតមួយ ដដែលមនុស្សសហនបដិសេធពិតមនៃ ប៉ុន្តែតែព្រះឈ្មោះដ៏សរសើរ
ហើយមានតម្លៃវិសេស; អ្នកករណីគ្មានក៏ដូចជាថ្មីមានជីវិត
ត្រូវបានសង់ឡើងជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ជាបញ្ចប់បរិសុទ្ធ
ដើម្បីបិទវាយញញឹមជាខាងវិញ្ញាណ ដដែលព្រះទទួលយកបាន
ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»។ ១ ពាក្យស ២:៤, ៥។

«នៅក្នុងរណ្តៅថ្មមន្ត្រីពិភពលោកយូដា និងសាសន៍ដទៃ
សាក្សីទាំងឡាយបានខិតខំផ្លូវចិត្ត ដោយនាំយកថ្មមកចេញមក ដើម្បីដាក់លើគ្រឹះ។
ក្នុងសំបុត្ររបស់គាត់ទៅកាន់អ្នកដទៃនៅក្នុងអភិស្វែរ ប៉ុលបាននិយាយថា “ដូច្នេះ
ឥឡូវនេះ អ្នកករណីគ្មានមិនមែនជាមនុស្សសង្ខេបកែ និងជនបរទេសទៀតទេ
ប៉ុន្តែគេដៃពលរដ្ឋប្រមូលជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធ ហើយជាសមាជិកនៃគ្រួសាររបស់ព្រះ;
ហើយត្រូវបានសង់ឡើងលើគ្រឹះរបស់ពួកសាវក និងពួកហោរា
ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្វេរដងផ្ទាល់ជាថ្មមជ្រុងដ៏សំខាន់បំផុត; នៅក្នុងទ្វេរ
អគារទាំងមូលដដែលត្រូវបានភ្ជាប់សមស្របជាមួយគ្នា
កំពុងលូតលាស់ឡើងជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាមួយក្នុងព្រះអម្ចាស់: នៅក្នុងទ្វេរ
អ្នកករណីគ្មានត្រូវបានសង្ខេបគ្នាឡើងដើម្បី សម្រាប់ផ្លូវចិត្តជាលំដាប់របស់ព្រះ
ដោយព្រះវិញ្ញាណ។” អភិស្វែរ ២:១៩-២២។»

ហើយទៅកាន់ពួកកូរិនថូស គាត់បានសរសេរថា៖
«តាមព្រះគុណនៃព្រះដដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ ដូចជាជាងសង់ដ៏ឆ្លាតវៃមែនាក់
ខ្ញុំបានដាក់គ្រឹះរួចហើយ ហើយអ្នកម្នាក់ទៀតកំពុងសង់លើគ្រឹះនោះ។ ប៉ុន្តែ
ចូរឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបប្រុងប្រយ័ត្នថា តើខ្ញុំល្អនឹងសង់លើគ្រឹះនោះដោយរបៀបណា
ដុំបិត គ្មាននរណាអាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀត ក្រៅពីគ្រឹះដដែលបានដាក់រួចហើយ
គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកណាសង់លើគ្រឹះនេះដោយមាស ប្រាក់
តុបតែងមានតម្លៃ ឈើ ស្រទាប់ ឬដេញដូរ
នោះការងាររបស់មនុស្សគ្រប់រូបនឹងត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់
ព្រោះថ្មនៃនោះនឹងប្រកាសវា ដុំបិតនឹងត្រូវបានបំបែកសម្រាប់ដៃដោយភ្នែក
ហើយភ្នែកនឹងសាកល្បងការងាររបស់មនុស្សគ្រប់រូបថា ជាការងារបុរាណ»។ ១
កូរិនថូស ៣:១០-១៣។

«ពួកសាវកបានសង់លើគ្រឹះដ៏មាំមួន គឺជាថ្មដាច់អស់កល្បជានិច្ច។ មកលើគ្រឹះនេះ
ពួកគេបាននាំយកថ្មទាំងឡាយដដែលពួកគេបានដឹកយកចេញពីលោកិយមក។
ពួកអ្នកសាងសង់មិនបានខិតខំផ្លូវចិត្តដោយគ្មានឧបសគ្គនោះទេ។ ក៏ច្បាញការប
សំពួកគេត្រូវបានផ្លូវចិត្តលំហកយ៉ាងខ្លាំងដោយការប្រឆាំងរបស់សក្ខីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ពួកគេត្រូវតែស្ងប់ទល់នឹងអំពើអាក្រក់ ភាពលំអៀង
និងសេចក្តីស្អប់របស់អ្នកទាំងឡាយដដែលកំពុងសង់លើគ្រឹះក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម
មនុស្សជាច្រើនដដែលបានផ្លូវចិត្តជាអ្នកសាងសង់នៃព្រះវិហារ
អាចត្រូវបានប្រៀបដូចជាពួកអ្នកសាងសង់កំពែងនៅសម័យនហេម៉ា
ដដែលអំពីពួកគេមានសេចក្តីចង់ទុកថា: “អស់អ្នកដដែលសង់លើកំពែង
និងអស់អ្នកដដែលលីបនុក ព្រមទាំងអស់អ្នកដដែលផ្ទុកឲ្យគេ
នឹមយូរៗបានផ្លូវចិត្តដោយដៃខាងរបស់ខ្លួន ហើយដៃខាងទៀតកាន់អាវុធ។”
នហេម៉ា 4:17»។ Acts of the Apostles, 595, 596.

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ការផ្ដល់កំរិតចុះរបស់មនុស្សសហគមន៍បំពេញសុចរិតស្ដីទាំងមូលដោយសេចក្ដីទុក្ខខព្រួយ។
ពិភពលោកដដែលព្រះមានបង្កកើតឡើង
ត្រូវបានបំផ្លាញដោយបណ្ដាសាសនាអំពើហិង្សា
ហើយត្រូវបានអាស្រ័យដោយសត្វលោកដដែលត្រូវបានកំណត់ឲ្យរងទុក្ខខវេទនា
និងសេចក្ដីស្លាប់។
មិនមានផលរួចផុតណាមួយលេចឡើងសម្រាប់អ្នកក្នុងលោកដែលរំលងក្រឹត្យវិន័យ។
ទេវតាមានបញ្ញាបំបែកចម្រៀងសរសើររបស់ពួកគេ។
នោះទូទាំងលោកសុចរិតស្ដីទាំងមូល
មានការកាន់ទុក្ខខព្រួយព្រោះការបំផ្លាញបំផ្លាញដដែលអំពើហិង្សាមានបង្កកើតឡើង។»

«ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ជាមហេញជាការផ្សំរឿងនៃសុចរិតស្ដី ទូទាំងលោកដោយសេចក្ដីអាណិតអាសូរចំពោះពូជមនុស្សដែលមានផលកំរិតចុះ។
ព្រះហឫទ័យរបស់ទូទាំងត្រូវបានកម្រើកដោយសេចក្ដីមត្តេតាករុណាដដែលឥតព្រំដែន
ខណៈដែលទុក្ខខវេទនានៃលោកិយដដែលវិនាសបានលេចឡើងនោះចំពោះព្រះភក្ដីត្រូវបានទូទាំង។
ប៉ុន្តែ សេចក្ដីសុឡាញ់ដ៏ទេវតាបានរៀបចំផែនការមួយរួចហើយ
ដដែលតាមរយៈផែនការនោះ មនុស្សអាចត្រូវបានប្ដូរទៅសលោះ។
ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបំបាក់ បានទាមទារជីវិតរបស់មនុស្សសហគមន៍។
នោះទូទាំងសកលលោក មានតម្លៃព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ដដែលអាច
ក្នុងនាមជំនួសមនុស្ស បំពេញតាមការទាមទាររបស់វាបាន។
ដោយសារក្រឹត្យវិន័យដ៏ទេវតាបរិសុទ្ធដូចព្រះអង្គទូទាំងផ្ទាល់
មានតែព្រះអង្គមួយគត់ដែលសូម្បីនឹងព្រះប៉ុណ្ណោះ
ដដែលអាចផ្ដើមការលោះហាបសម្រាប់ការរំលងក្រឹត្យវិន័យនោះបាន។
គុណអ្នកណាក្នុងពិភពគ្រីស្ទទេ
ដដែលអាចប្ដូរទៅសលោះមនុស្សដែលមានផលកំរិតចុះពីបណ្ដាសាសនាក្រឹត្យវិន័យ
ហើយនាំគាត់ត្រឡប់ចូលមកក្នុងភាពសុខដុមរមនាជាមួយសុចរិតស្ដីវិញ។
ព្រះគ្រីស្ទនឹងទទួលយកលើព្រះអង្គទូទាំងផ្ទាល់ នូវកំហុស និងសេចក្ដីអាម៉ាស់នៃអំពើ
ហិង្សា—អំពើហិង្សាដែលគួរឲ្យស្ដេចខ្ញុំព្រួយបារម្ភខ្លាំងចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធ
ដល់ចំណាត់ការត្រឡប់បែបព្រះរូបិកា និងព្រះរាជបុត្រារបស់ទូទាំងឲ្យយល់ពីគុណ។ ព្រះគ្រីស្ទ
នឹងលូកចុះទៅដល់ជម្រកនៃសេចក្ដីរំលងក្រឹត្យវិន័យដ៏មុប្បិសដ៏គួរឲ្យព្រួយបារម្ភពូជមនុស្សដែលមានវិនាស។»

«នោះចំពោះព្រះរូបិកា ទូទាំងលោកទទួលបានអង្គរដ៏ជំនួសមនុស្សសហគមន៍ ខណៈដែលកងទ័ពសុចរិតស្ដី
គឺទាំងមូលកំពុងរង់ចាំលទ្ធផលនោះដោយកុំបំភាន់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្លា
ដដែលពាក្យសម្ដីមិនអាចបង្ហាញបាន។ ការប្ដូរស្វ័យទាក់ទងដ៏អាថ៌កំបាំងនោះមានបន្ទុក
អស់រយៈពេលយូរ—«កិច្ចប្រឹក្សានៃសេចក្ដីសុខសាន្ត» (សាភាវី 6:13)
សម្រាប់បុត្រនៃមនុស្សដែលមានផលកំរិតចុះ។
ផែនការនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះត្រូវបានកំណត់ទុកមុនពេលបង្កកើតនៃដី;
ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទគឺជា «កូនចៀមដែលត្រូវបានសម្លាប់តាំងពីកំណើតលោកិយ»
(វិវរណៈ 13:8); ទោះជាយ៉ាងណា សូម្បីតែចំពោះព្រះមហាក្សត្រនៃសកលលោកផង ក៏វាជា
ការតស៊ូមួយក្នុងការប្ដូរគល់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទូទាំងឲ្យយល់ពីគុណដ៏ជំនួសពូជពង្សដដែល
មានទោស។ ប៉ុន្តែ «ព្រះជាម្ចាស់សុឡាញ់លោកិយយ៉ាងដូច្នេះ
ដល់ម៉ូលេប្រទានព្រះរាជបុត្រាតម្លៃរបស់ទូទាំង
ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកណាដែលជឿដល់ទូទាំង មិនត្រូវវិនាសឡើយ
ប៉ុន្តែឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។ យ៉ូហាន 3:16។ ឱ
អាថ៌កំបាំងនៃការប្ដូរទៅសលោះអើយ! ឱ

សចេកុតិសុរឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះលោកិយមួយដដែលមិនមានសុរឡាញ់ទ្រង់អើយ!
តើអ្នកណាអាចសុគាល់ដម្រើនសែចេកុតិសុរឡាញ់នោះ ដដែល «លើសពីការដឹង»?
តាមរយៈយុគសម័យឥតទីបញ្ចប់ ចិត្តគំនិតអមតៈទាំងឡាយ
ដដែលខិតខំសុវត្ថិយល់អាថ៌កំបាំងនៃសែចេកុតិសុរឡាញ់ដដែលមិនអាចយល់ពេញលេញនោះ
នឹងអសុប្បាយចិត្ត ហើយថ្វាយបង្គំ។»

«ព្រះគ្រូមានសម្បជនឱ្យយើងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយ
“ផ្តល់ផលពិភពលោកឱ្យជាសុខសាន្តនឹងទ្រង់ផ្តល់”។ ២ កូរិនថូស ៥:១៩។
មនុស្សមានធុលក់ទាបដល់ចំណុចដោយសារអំពើហិង្សាខ្មាំង
ដល់ពលដដែលមិនអាចឱ្យគេដោយខ្លួនឯង
មកស្ថិតក្នុងសាមគ្គីភាពជាមួយនឹងព្រះអង្គ
ដដែលព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់គឺសែចេកុតិបរិសុទ្ធ និងសែចេកុតិល្អអនោះមានឡើយ។
ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទ បន្ទាប់ពីមានបុរោសលោះមនុស្សចេញពីសែចេកុតិថ្នាក់លោកលោស
របស់ក្រិកយ៉ាងណា ទ្រង់អាចប្តូរទានអំណាចដ៏ទេវភាព
ដើម្បីម្សមសហការជាមួយនឹងកិច្ចខិតខំរបស់មនុស្ស។ ដូច្នេះ
ដោយការប្តូរចិត្តចំពោះព្រះ និងដោយសែចេកុតិជនឡើយពីព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងចំពោះរបស់អាដាមដដែលមានធុលក់ចុះអាចកុលាយមកជា “កូនរបស់ព្រះ” មុនដទៀត។ ១
យ៉ូហាន ៣:២»។ បុរេបុរស និង ហោរា, ៦៣, ៦៤។